

Gölgelerle Dans

– YILMAZ · 26 Mayıs 2026

Ey gölgede kalan adam, Bakışlarındaki sır nedir? Anlat bize hikayeni, Sessizliğin çılgınlığına tercüman ol. Biz de hissedelim acını, umudunu, Gölgelerle dansına ortak olalım. Yollar mı yordu seni, yoksa bitmeyen o bekleyiş? Kırık bir ayna gibi parçalanmış her yanın. İçindeki fırtına mı bu sessiz serzeniş? Söyle, hangi rüzgarla savruldu zamanın. Adımların iz bırakmaz, toprağın küstüğü yerde, Bir nefeslik ömre sığmış bin yıllık yara. Gözlerini kapatsan, aralanır o perde, Işık girmez olur artık kapandığın duvara. Ne bir el uzanır sana, ne bir ses duyulur, Kendi kuyusunda yankılanan bir feryatsın. Kalbinin ritmi bile bu sessizlikle boğulur, Sen bu devran içinde en derin tecritsin. Sırrını ver kuyulara, Varsın herkes yabancı kalsın, Sen gölgenle büyü, o sana en sadık dost. Varsın bu karanlık oyun seni de içine alsın, Ruhun özgür kalsın, gerisi sadece post.